

Mutass az ajándékkal KRISZTUSRA!

Lázas várakozással számoltam a napokat karácsonyig. Egy szánkó vagy síléc, a szép családi légkör mindig örömet jelent egy gyereknek. Ma is számolom az adventi napokat. Még a nem hívő ember is készül a karácsonyra. Valamit vár mindenki az ünneptől.

Nekünk, hívő embereknek, a hangulat mellett az a boldogító, hogy tudjuk, miért ünnepelünk. Az ajándék már nem öncélú, szeretetünk megosztása az első ajándékozóra, Istenre mutat, aki az Ő Fiát adta értünk. Vegyünk példát róla az ajándékozásban, így az nem válik lélektelenné.

Miért jött Jézus? Hogy segítsen bennünket arra, amire mi képtelenek vagyunk: felvenni az isteni természetet. Ő ember-ré lett, hogy mi Isten gyermekei lehessünk. Aki befogadja az Isten Fiát, az ajándékba kapja az ő természetét. „Az ő isteni ereje megajándékozott minket mindazzal, ami az életre és a kegyességre való, azáltal, hogy megismertük őt” (2Pt 1:3). Ezt ünnepeljük karácsonykor. Ezért nem csak a hangulat az, ami meghatározza az ünneplésünket. Jézus önmagát adta ajándékba, ami áldozattal járt.

Ezen a karácsonyon a legszebb ajándék Jézusnak a szíved lehet. Add önmagad neki, talán először, lehet sokadjára. Amikor másokat ajándékozol meg ezen az ünnepen, mutass az ajándékkal Krisztusra. Önzetlenül, áldozathozóan tégy valamit Isten dicsőségére és az emberek örömére.

Boldog karácsonyt kívánok!

Budai Lajos Dániel lp., Zilah, RMBGYSZ főtitkárhelyettes

Illusztráció: Nagyvárad, Petőfi-park, fotó: Sz.

Nemes Nagy Ágnes

Karácsony

Fehér föld, szürke ég, a láthatáron
narancsszín fények égtek hűvösen.
Pár varjú szállt fejem felett kerengve
s el nem repültek volna űzve sem.
Csak álltam szürkén, szürke ég alatt.
– S egyszerre, mint gyors, villanó varázs
egy kicsi szó hullott elé: karácsony,
mint koldus kézbe illatos kalács.
Csodáltam. És a számon hála buggyant,
nem láttam többet kósza varjakat:
olyan szelíd volt, mint a gyermek álma,
s olyan meleg volt, mint a nyári nap.

Füle Lajos

Karácsonyi fohász

Adjál nekünk megfoghatók helyett
felfogható Igét: üzenetet!
Sok dísz helyett, mely fenn a fán ragyog,
lelkünk egén vezérlő csillagot.
Adjad nekünk az angyalok szavát,
derüljenek vele az éjszakák.
Adjad nekünk a bölcsek útjait,
vezessen el a jászolig a hit,
s fogadd el ott szívünket s mirhaként
hálánkat is a JÉZUS KRISZTUSÉRT!

A székelymuzsnai baptista gyülekezet 100 éves jubileuma

Jó volt visszatekinteni október 5-én a múltra, emlékezni hitelőink életére és munkájára, számba venni Isten hűségét gondviselését, amellyel hordozta a székelymuzsnai gyülekezetet száz éven át. Az ünnepségre több mint 230 vendég érkezett külföldről és Erdély minden részéről, eljöttek a helybeli előljáróság képviselői és székelyföldi lelkipásztorok.

„A visszatekintés ünnepe ez” – ezekkel a szavakkal köszöntötte kezdéskor az ünneplőket id. Máté Zoltán gyülekezetvezető és a Lk 1:68,72,79 imaórai igeversek alapján hangsúlyozta: „A muzsnai gyülekezet jubileumi öröme az, hogy Isten meglátogatta népét; Krisztus megjelenése keresztyén életünk értelme.”

Boros Róbert lelkipásztor az Ézs 54:6-8 alapján buzdított imára. A muzsnai gyülekezet és Izráel történetét párhuzamba állítva kiemelte: „A nehéz napokkal Istennek célja van. A cél a nép lelki megerősödése.”

Tötös János lp. a Zsolt 100:4-5-tel buzdított hálaadásra. A gyülekezet történetéből az ébredés időszakát taglalta, és a mai nemzedékre vetítve óhaját azt kívánta, hogy „Isten látogassa meg ma is a székelyföldi falvakat és árássa ki rájuk áldását.”

Simon András testvér, a gyülekezet lelkipásztora a 100. Zsoltárral köszöntött, és hálásan említette, hogy „Istennek gondja volt a muzsnai kicsi nyájra is”.

Az igehirdetésben Borzási Gyula lelkipásztor, a székelyföldi missziókerület elnöke az 5Mózes 33,29 alapján párhuzamot vont Izráel népének az örömnép éve és a muzsnai gyülekezetnek (mint a lelki Izráelnek) a jubileumi ünnepe között. „Isten választott népe egy boldog nép, aki tud örülni. Ma, a szabadulás öröme Jézus Krisztusban tapasztaljuk meg.” A múltra reflektálva elmondta, hogy „a két világháború átvészelésében, a szegénység, a sötét elnyomás korszakában Isten segítette választottait”. A jövőre

nézve „Istennek az a terve, hogy megdicsőítse népét, és végső célként dicsőségbe bevigye. A hívő egyéni felelőssége, hogy Isten dicsőségét hordozza a világban.”

Az ünneplés következő momentumai a gyülekezeti krónika ismertetése volt Simon András lelkipásztor részéről. Dióhéjban a történetünk: *1908. október 3-án tartottak Székelymuzsnán legelőször baptista jellegű imaórát egy Amerikából hazatért hívő testvér házában. Mivel a faluban az ilyen jellegű megnyilvánulás teljesen idegen volt, a résztvevőket istentagadónak nyilvánították, ezáltal zaklatásoknak kitéve. 1910 januárjában enyhült a szorítás. Az 1910-es évek a születések, a gyarapodás évei. Egy 1926-os feljegyzés szerint a gyülekezetnek 17 tagja van és számos hozzátartozó. Ugyanebben az évben merül fel az imaházépítés gondolata is. A gondolatot tett követi, így épül fel a jelenlegi imaház. Volt időszak, amikor a rendszer nyomása alatt zárva volt az imaház ajtaja (1940-43), de a kicsiny nyáj ekkor is kitartott, megtapasztalva Isten hűségét, gondoskodását és jóságát. 1937-45 között került megrendezésre minden évben Újmuzsnán a Majális, a szellemi megújulás eszköze, hívő fiatalok találkozóhelye. A gyülekezet életében megtapasztalták a nagy kegyelmi időszakokat az 1970-es években, amikor is a Szentlélek tüze fokozottan gerjedezett a szívekben. Így lett újra hívő ifjúsági találkozók színtere Muzsna. Több gyülekezettel szoros testvéri kapcsolat alakult ki (Magyarországról egy lelkes közösséggel és a marosvásárhelyi gyülekezettel). A rendszerváltás után is megtapasztalhattunk egy kegyelmi időszakot, és hisszük, hogy lesznek még ilyenek.*

A krónika után a hála szavai hangzottak el Isten felé, azért, amit átélhettek Istennel és a muzsnai gyülekezettel: Gábor Rupi, Molnár Áron, Jónás Sándor, Kelemen János, Miklós Regina és Nyári Jenő.

Ezt követően a helyi előljáróság részéről az alpolgármesternő, Nemes Anna Borbála a polgármester köszöntését tolmácsolta. Majd Ballai György helybeli református lelkipásztor beszélt, őt követte Demeter Sándor derzsi unitárius lelkész, aki a 133. Zsoltár szavaival köszöntötte a gyülekezetet, és áldást fogalmazott meg a közösség életére. Záradéku kiemelte: az Úr a mi Istenünk és szabadítónk. Barabás Áron, abásfalvi unitárius lelkész a Hegyi beszéd 9. versét idézve meleg szavakkal szólt, és Isten gazdag áldását kívánta a muzsnai gyülekezetre.

Veress Efraim testvér, volt körzeti lelkipásztor a Lk 24,28-35 alapján a záró igei üzenetet tolmácsolta. A központi gondolat a megtérés szükségességét emelte ki, rávilágítva, hogy bár jubileumi ünnepségre gyűlt össze a nép, az Úr Jézus mindig keres valakit. A prédikáció felhívással zárult: „Legyünk Isten élő tanúbizonyságai!”

Köszönetnyilvánítás és a záróima után az ünneplő nép szeretetvendégségben részesült. A helybeli gyülekezet tagjai derekasan helyt álltak a szervezésben; bebizonyosodott, hogy nem nehéz a munka akkor, ha együtt dobban a gyülekezet szíve.

Isten iránti hálás szívvel említjük azt is, hogy az ünnepélyre sikerült elkészíteni egy jubileumi füzetet, amellyel távozáskor minden családot megajándékoztunk. A nyomtatvány tartalmazza az erdélyi magyar baptisták történetét, a székelymuzsnai baptista gyülekezet krónikáját, a baptista vallásfelekezet hitvallomását, valamint számos színes emlékfotót (képek az elődokról, úttörőkről, lelkipásztorokról, találkozókról, bemerítésekről), valamint jegyzőkönyvi kivonatokat a gyülekezeti élet főbb mozzanatairól. Hiszük, hogy e kis jubileumi füzet még eszközül szolgálhat arra is, hogy azt fellapozva, általa keressen meg valakit Jézus Krisztus.

Máté Imola

Légy kész, ha jó a dicső Király,
már ma is eljöhet, rá készen várj!
Végezd szorgosan, amit az Úr bízott rád,
hogy Tőle nyerj koronát.

Légy kész, ha jó a dicső Király,
ne tévóvázz, időd gyorsan lejár!
Dolgozz lelkesen, s ha így talál Atyád,
a mennyben ad koronát.

Légy kész, ha jó a dicső Király,
a bűnnel küzdj, s vele szóba ne állj!
Égjen lámpásod, Urad munkában várd,
hogy Tőle nyerj koronát.

Néger spirituális szövege,
a Vox Nova baptista férfiak
énekgyűjteményéből.

ELJÖVETEL-VÁRAKOZÁS

Gondolatok advent 4. vasárnapjára „A Messiást váró emberek” témában.

Egy idős lelkipásztort muzulmán ismerőse ekképpen figyelmeztette: „Barátom, jó lenne, ha készülnénk!” „Miért?” – kérdezte a lelkipásztor. „Mert jön az Úr Jézus.” A pásztor gyorsan visszakérdezett: „De hát eddig hol volt?” – és a mostmár csodálkozó muzulmánnak ő maga mondta el, hogy hol volt Jézus eddig, és mit tett. ...Először nevettem a történeten, aztán megláttam benne a tanulságokat. Jézus nem úgy jön, mint idegen, hanem mint aki már járt itt. Visszatérése nem önálló esemény lesz, hanem egy esemény-sorozat csúcspontja. Ez a nagy történet a teremtséssel kezdődött és még ma is íródik.

Miért nem várja a világ Jézust? – mert tény, hogy a többség nem várja! Emlegetik ugyan a világ végét, de azt nem, hogy jön Jézus. Mi ennek az oka? Talán az, hogy nem szembesültek még az Úr első eljöveteleivel. Nem vált számukra valósággá a történet kezdete, így nem várható annak folytatása sem. Eltévedt világunkban csak úgy tudunk célt mutatni az embereknek, ha visszavezetjük őket a történet elejéhez.

Hol van tehát az advent súlya? Éppen a két advent összefonódásában. Jelen nélkül nem létezik jövő, de jövő nélkül sem jelen. Messiást váró testvérem, van-e jövőd? És mennyire élsz minden nap e dicső reménység hatása alatt? Kálvin szerint a várakozás egy lelkiállapot, amelyben az ember gondolatait és tevékenységét egy bekövetkező esemény (találkozás) uralja.

Úgy tudtam, hogy advent magyarul várakozást jelent. Nagyot nem tévedtem, mert ez a lényege. Viszont az eredeti szó többet hordoz, ugyanis advent

eljövetele jelent (*adventus Domini* lat. = az Úr eljövetele). Várakozás és eljövétel az érem két oldala. Mi várjuk, az Úr pedig jön. A várakozás lehet bizonytalan, mert a kétségek és az élet gondja marja, de a jövétel biztos.

Miért nincs a világnak igazi adventje? Talán azért, mert a várakozás időszakára összpontosít, és nem a nagy eseményre, hogy Ő jön. Ez lenne az oka, hogy a nyugati országokban kiveszőben van az advent ünnepe? Mert alig maradt belőle valami: adventi koszorú, gyertyafényes-istentisztelet, karácsonyi énekek a zsúfolt üzletekben és vásárlási láz, meg csomagolási nap – karácsony a várva várt ünnep.

A gyermekek nem szeretnek várni, nekik azonnal kell, amit kívánnak. Jaj annak, aki nem tanult meg idejekorán várni. Hiszen a várás életünk minden napos része. Az áldott állapotban levő anyuka gyermekét várja, aztán pedig azt, hogy felnőjön. Az óvódás várja az iskolát, az iskolás meg azt, hogy befejezze. A munkás várja a fizetést, a földművelő a gyümölcsöt. Várjuk a telet, a nyarat, az esőt, a napsugarat, eseményeket, személyeket és még sok mindent. Eközben tudjuk, hogy mindennek megvan az ideje, a gyümölcs nem egyik napról a másikra érik meg, és nem jó az események elébe vágni. Sokszor ráfázunk a kapkodásunkra. „Ha csak egy kicsit vártam volna még...” – mondjuk utólag sajnálkozva.

Életünk fontosabb pillanatainál és döntéseinknél is fontos az „érési idő”, a felkészülés. Ilyenkor lelkileg felvértezünk magunkat arra, ami következik. Ha váratlanul érnek az élet dolgai, sokkal nehezebb azokat feldolgozni; akár áldás, akár csapás, akár jegyesség, akár betegség, mind úgy jó, ha készülünk rá.

A bölcs ember következetes, előrelátó; „A bölcsesség a következmények várásából áll” (Norman C.). Az advent tragédiája talán épp abban gyökerezik, hogy korunk embere egyre nehezebben tudja összehangolni a jelent és a jövőt. Hogyan is tudná, ha nincs is jövője, mert ha nincs cél, nincs viszonyítási pont, akkor értelmetlenné válik minden, még a várakozás is.

Értelmes és értelmetlen várakozás.

Egy szatirikus történet szerint egy ember Nyárádszeredában várta a vonatot. Csakhogy hiába állt a hideg éjszakában, mert állomás ugyan van Szeredában, vasút is, de a kisvonal már tizenöt éve nem jár. Várunk, várunk, de mit? Képzeldünk, vagy biztosra megyünk? Az illúziók bár nyújthatnak izgalmat, de azután mi lesz? Van, aki tagadja a feltámadást, és a végén még el is hiszi, hogy nincs, de ettől még lesz. Amikor az ember nem várja azt, ami jön, de várja azt, ami nem jön, akkor felfordul a világ. Vajon nem ugyanez történt Urunk első eljövetelkor is?

A mi várakozásunk viszont nem ilyen. Amilyen biztos, hogy a Messiás egyszer már eljött, olyan biztos, hogy vissza is jön. Ezt garantálja az, aki soha nem tévedett. Ahogyan az ószövetségi adventus megtörtént és a prófétai várakozás és ígélet nem volt hiábavaló, az újszövetségi is be fog következni. „Meg nem csal, ha késik is, bízzál benne, mert eljön, el fog jönni, nem marad el!” (Hab 2,3). Türelemmel és lelkes örömmel várjuk tehát, mert érkezése csodálatosabb lesz, mint képzeltük – ha már most számolunk az Ő jelenlétével.

Sallai Jakab lp., Nyárádmagyarós

Szücsné Máthé Enikő grafikája

A Keresztyén Cigánymisszió Alapítvány jubileuma

Több mint háromezren gyűltünk össze szeptember 13-14-én a Debrecen melletti Dorcas táborban, hogy visszaemlékezzünk: miként lettek a cigánymisszióban elvetett magvakból érett kalászosok. A résztvevők több mint kétharmada Erdélyből érkezett, a többiek magyarországi gyülekezeinkből.

„Egyedül Istené a dicsőség!” – ez volt a konferencia jelmondata, ami tükrözi az alapító testvér alázatos hozzáállását Isten ügyéhez, és a roma missziót végző munkatársak hitvallását. Hiszszük és valljuk, hogy az elmúlt tíz évben elvégzett munka csak Isten segítségével volt lehetséges. Tudjuk azt, hogy minden áldás Istentől jött és a misszióban szolgáló testvérek odaszánt élete lehet a garancia arra nézve, hogy a jövőben is Isten vezetése nyilvánul majd meg.

Két napon át hangzottak a beszámolók a misszió különböző gyülekezeiteiből érkezett testvérek részéről. Nem maradhattak el a közös éneklések sem, hiszen cigány testvéreink az ének és a zene nyelvén tudják legjobban elmondani örömeiket és vágyaikat egyaránt. Külön öröm volt az, hogy Pintér Béla testvér megörvendezettett bennünket énekes szolgálatával. Jó volt újra meglátni azt, hogy az Istentől kapott ajándékokkal hogyan tud az szolgálni, aki mindenestől az Ő kezébe teszi le életét.

A hideg szeptemberi napon az Úr gondoskodott rólunk, hogy Szenczy Sándor testvér szolgálata által igazán felmelegítsen minket. Testvérünk a Baptista Szeretetszolgálat lelkész-igazgatója és nagy átéléssel szólt a hallgatóság felé. Saját életén keresztül mutatta be, hogy

Istennel minden lehetséges. Jó volt a szombat esti alkalmon újra átélni, hogy az Úrral „a kőfalon is át lehet ugrani”!

Vasárnap folytatódott a beszámoló és igei üzenetek is elhangzottak. Vendégünk volt Gergely István testvér, érmihályfalvi lelkipásztor és RMBGYSZ elnök, Bereczki Lajos testvér a debreceni baptista gyülekezet lelkipásztora is. Igei üzeneteikben arra buzdítottak, hogy a megtett út áldásait látva hittel induljunk az előttünk levő útra. Csodálatos

érzés volt megtapasztalni a testvéri közösség áldásait konferenciánkon.

Igazán méltó befejezése volt a konferenciának a közös úrvacsorai alkalom, amikor Bödő Zoltán lelkipásztor testvér, és Nagy Kornél missziómunkás vezetett bennünket az Úr jelenlétebe. Legyen minden áldás Istené, aki könyörülő szeretetével vesz körül.

Emlékezzél meg az útról, amelyen hordozott téged Istened az Úr.

Isten iránti engedelmségből alakult meg 10 évvel ezelőtt a Keresztyén Cigánymisszió Alapítvány, mellyel alapítója Kőszegi Dániel testvér édesapjának, Kopasz Jenő testvérnek kívánt emléket állítani. Kopasz Jenő testvér a hetvenes évek elején úttörő munkát végzett a cigányság között, hiszen abban az időben csak kevesen vállalták fel azt, hogy a sokak által megvetett cigányok közé menjenek.

Az alapítvány közel ötven helyen végzi lélekmentő munkáját, és átéljük azt, hogy az Úr időről időre gyarapítja a gyülekezeteket és az új missziós területeket. Köszönettel tartozunk Kőszegi Dánielnek és kedves feleségének Zsóka testvérnőnek, hogy támogatásukkal lehetővé teszik ezt az óriási munkát, és az Ő segítségükkel jöhetett létre ez a konferencia is. Befejezésül hadd idézzek néhány gondolatot az általuk fogalmazott köszöntő levélből. *Az elmúlt 10*

esztendőben sok drága csodát élhettünk át. Láttunk cigány embereket, sőt kolóniákat teljesen megváltozni, más szellemi és humán értékrendet képviselni. Ma már ez a változás, a roma ember életét – teljes családokat – magasabb szellemi értékrendre, Istenünk drága ígéjének nivójára emeli. Nem tudja ezt ember elérni, csak a Szentlélek Isten. Legyen áldott érte! Ez az, amiért munkatársaimmal együtt nem kímélünk fáradságot, ima könyörgést, könnyeket, aggodást, örömet és anyagiakat sem, hogy el tudja végezni a mi Megváltónk benneteket mindazt, amivel elérhetitek a végső célt, az Úr örökkévaló országát.

ALAPÍTVÁNYI HÍRNÖK

Imaházavató Székelyudvarhelyen

A közel száz éves udvarhelyi gyülekezet – saját imaház hiányában – több mint hatvan évig vándorolt a városban. Kezdetben az alapító tagok lakásán gyűltek össze, azután a lelkipásztor otthonában, majd bérelt helyiségekben, többek között egy átalakított tehergépkocsi garázsban is. Az új épületet „második ház”-nak nevezték, mert 1976 és 2003 között volt már a gyülekezetnek egy imaháza és pásztori lakása, amely idővel nem bizonyult megfelelőnek.

A testvérek 1996-ban fogtak az építkezéshez. 2000-re készült el a pásztori lakás, majd 2003-ra a főépület alagsora. Attól kezdve ott tartották az istentiszteleteket. A krónikát olvasó kiegészítésül még ezeket mondotta: „Néhány szóban így tudnám összegezni azt, amivel indultunk: egy mustármagnyi hit, nagyon kevés, de szívből odaszánt pénz és a gondviselő Atyánk ígérete, aki megmozgatott sok-sok emberszívet: vezetőket, mérnököket, munkásokét, fiúkét és lányokét, testvérekét és nőtestvérekét, nyugdíjasokét, özvegyekét és árvákét. Az Úr pedig megáldotta a meghozott áldozatokat és megsokasította az áldásokat.”

Október 26-án reggel háromnegyed tízkor fúvószena fogadta az ünnepségre érkezőket. Pontban tíz órakor Boros Róbert helyi lelkipásztor és Gergely István szövetségi elnök ígét olvasott és imádkozott, majd elvágta a bejárati ajtó előtt a szalagot és az Úr népe bevonult az imádság házába. Az áhítaton Both József, a gyülekezet korábbi

lelkipásztora, és Kelemen J. Sándor marosvásárhelyi lelkipásztor – aki korábban ennek a gyülekezetnek volt a tagja – buzdított dicsérő és hálaadó imádságokra. A közös éneklést Simon András homoródszentmártoni lp. vezette Garai Zsolt zenetanár orgona kíséretével. Gergely István lp. a Mt 21,12-17 alapján hirdette az ígét, és emlékeztetett, hogy „e ház legyen az imádság háza és a szellemi és testi gyógyulások helye is, ahol még a gyermekek szájából is az Isten dicsérete hangozzék”.

Az imaház építésének krónikáját István József gyülekezetvezető és Szász Domokos testvér olvasta fel. Megható percek következtek, amikor a gyülekezet három korábbi lelkipásztora – István Ernő, Both József, és Budai Lajos – együtt a jelenlegi pásztorral hálaadó és felajánló imát mondtak az új épületért és a közösség tagjaiért.

A köszöntések sorát Bunta Levente a város polgármestere nyitotta meg, őt követte Berde László református lelkész

és Kiss Zoltán sepsiszentgyörgyi lelkipásztor. Egy órakor volt a közösebéd, a 300-nál is több vendég meglegedetten adott hálát a bőséges töltött káposztáért.

A délutáni alkalom három órakor kezdődött Istent dicsérő zenekari számokkal. Szász Melinda a „Kövek Zsoltára” című verset mondta el, majd Kelemen Júliától hallgattunk meg egy szép éneket, amelynek üzenete az volt, hogy a gyülekezet, mint egy hajó a kikötő felé tart, és bár fúj a szél, mégis célba ér, mert a Mester hangja szól.

Budai Lajos lp. arra hívta fel figyelmünket, hogy születésünkkel egy utazást kezdünk meg és ezt csak úgy fejezzük jól be, ha beengedjük Jézust az életünkbe. A „Mint a szép híves patakra” zsoltárének fület gyönyörködtető orgona feldolgozását hallgattuk meg Garai Zsolt előadásában. Both József testvér azt a kérdést tette fel: Milyen alapra építünk, és lelki életünk mivé épül fel?

István Ernő a nagy „Én vagyok” jelenlétének áldásaira hívta fel figyelmünket. ifj. Veress Ernő lp. pedig az élő és az élettelen kövek közötti ellentétéről beszélt. Kívánsága az volt, hogy az imaház élő kövekkel teljen meg. Végül Borzási Gyula lp. testvér a 84. Zsoltár alapján hirdetett ígét. „Aki szereti az Urat, szereti annak házáat is” – mondotta bevezető szavaiban testvérünk, befejező gondolataiban pedig ezeket: „A végső cél nem egy templom itt a földön, hanem az, hogy ott legyünk Isten országában, és ez a hajlék eszköz lehet ebben évtizedekig, évszázadokig”.

Kérésünk, mint a Salamon királyé: „Nézz nyitott szemmel erre a házra éjjel és nappal!” Egyedül Istené legyen a dicsőség! **B.R.**

Vénavatás Ákoson

Október 12-én rendhagyó ünnepünk volt az ákosi roma gyülekezetben. A gyülekezet 15 éves történetében először került sor gyülekezeti vén avatásra. Sok imádság, beszélgetés előzte meg e szép és áldott napot.

Urunk kegyelméből a 15 év alatt gyülekezetünknek vannak oszlopos tagjai, szolgáltevők, akik hűségesen, alázattal szolgálnak és fáradoznak népükért. Isten vezetése folytán, a testvériség egyhangúlag megválasztotta Fogarasi Dezső testvért, hogy vénné avassák. A szilágysági missziókerület vezetősége is megvizsgálta testvérünk alkalmasságát a szolgálatra.

Megtelt a tágas imaház Isten után vágyakozó, ígére szomjas hallgatókkal. A szatmárnémeti gyülekezetből egy énekespart alkalmi énekekkel szolgált. Az istentisztelet Vékás Zoltán lelkipásztor igei köszöntésével kezdődött, aki vezette az istentiszteleti programot. A missziókerület részéről az avatóbizottság elnöke, Bándi Sándor egrespataki lelkipásztor hirdette az ígét az Ef 4:11-16 alapján. Testvérünk hangsúlyozta: Isten hív el, ő készít fel a munkára, valamint neki adunk számot a végzett munkáról. Az igehirdetés után Fogarasi Dezső testvér mély átéléssel mondta el az Úr csodálatos megmentő munkáját életében, belefoglalva a szolgálatra való elhívás bizonyosságát is a Mt 13:35-38 igeverseket említve.

Megindító volt hallani azt az egyszerű, de nagyon őszinte bizonyágtételt, ahogy Isten őt (feleségével együtt) megtalálta a bűn mélyén az ákosi cigánytanyán – 1998-ban. Bemerítkezésük után még egyszer becsapta az ördög, összezsorrentek feleségével, de nem tudott nyugodni. Lelkiismerete zaklatta, a Szentlélek hangján Isten szólongatta. Elment a testvérekhez, megvallotta bűnét, bocsánatért esdekeltek. Isten megbocsájtott, megújította, helyreállította. Azóta hűséggel szolgál

A vénavatási képen balról jobbra: Szűcs Sándor, Kajca János, Bándi Sándor, Floyd Parker, Vékás Zoltán, középen Fogarasi Dezső.

ják az Urat. Egyszerű, de Isten Lelkétől áthatott szavaiból megértettük: legnagyobb öröme, ha valakit Jézushoz segíthet. S ebből az örömből már kóstolgatott, amikor rokonait felkereste és közülük többeknek megmutathatta az Istenhez vezető utat.

Tíz évvel ezelőtt még testvérünk nem tudott sem írni, sem olvasni. Most, 30 évesen, folyékonyan olvassa az Isten ígétét, evangéliumi könyveket. A Bibliából tanulta meg a betűvetést, az olvasást. S az istenfélelemmel teljes életből kisugárzik az a bölcsesség, amit csak az Úr adhat. Bizonyágtétele után az avatóbizottság tagjai: Bándi Sándor, dr. Floyd Parker, Kajca János nagyváradi roma lelkipásztor, Szűcs Sándor és Vékás Zoltán hitelteli kérdéseket intéztek avatandó testvérünkhöz. Ámulva hallgattuk tömör, bölcs válaszait, csodálva az Úr munkáját, amit őszinte, átadott szívű gyermekeiben elvégezhet. Testvéreink kézzátétellel imádkoztak, miután a köszöntések sora következett. Bándi Sándor testvér ismertette a gyülekezeti vén feladatkörét, vagyis minden lelki szolgálatot végezhet, amit

a lelkipásztorok szoktak végezni, de ebben az esetben csak a lelkipásztorok és a gyülekezet vezetősége megbízásából teszi minden alkalommal.

Dr. Floyd Parker testvér a Mk 10:42-45 alapján köszöntötte. Kajca testvér, aki egyike a legrégebben megtért hívőknek a roma baptisták között, és az első felavatott roma lelkipásztor Erdélyben, a Józsué 1,7-t idézve szólt testvérünkhöz és az egész gyülekezet-hez. Az ákosi gyülekezet részéről Görcsi Sándor Ez 3,17 és Fogarasi Tomi Mik 6,8 alapján üdvözölték Dezső testvért, majd Vékás Zoltánné köszöntötte őket (Péld 31,26) főként Dezső testvér felesége felé intézve bátorító szavait.

Szűcs Sándor, a szatmárnémeti gyülekezet lelkipásztora a Jelenések könyvéből idézve üdvözölte Dezső testvért. Befejezésül a helybeli testvérek elénekelték az ákosi gyülekezet himnuszát: „Ákos felett fűdjögál a szél / Kegyelemről, békéről beszél”.

Isten áldása legyen felavatott testvérünk életén, szolgálatán, családján valamint az egész gyülekezeten. *V.E.*

A baptista nők világimanapját (nov.3.) a Biharpüspöki körzet nőtestvérei a szentjánosi imaházban tartották. Este 6 órakor imával és énekléssel kezdtünk Papp Dezsőné Margitka vezetésével. Bizonyágtételében Nyári Jenőné Jácint (Budapest) arról számolt be, hogy próbatételeire ma már hálaadó szemmel tekint vissza. Sokan mások is elmondták személyes élményeiket. Ettől még bizalmasabb és meghittebb lett a légkör. Rájöttünk arra, hogy a hívó élet nem problémamentes életet jelent, hanem sokkal inkább zúgolódásmenteset. Mindemellett jó volt megtapasztalni, hogy nem csak női mivoltunk, de az ima is összeköt bennünket. Az összejövetel végén gyűjtést rendeztünk. Örülünk annak, hogy nem csak imáinkkal, hanem adományainkkal is hozzájárulhatunk a dél nyugat-csendes-óceáni nőtestvérek tevékenységeihez. *Kürti Melinda*

Ünnep Belényesben

Örömnépe volt szeptember 21-én a Belényes környéki magyar baptistáknak: az Úr hosszú hallgatás után választ küldött imakérvényeinkre Mike József lelkipásztor személyében, és így sor kerülhetett a beiktatási istentiszteletre.

Éreztük, hogy az Úr rendelte nekünk ezt a napot. Szívünk húrjait hálaadó énekek és imák hangolták arra, hogy a mennyei Karmestert figyeljük, és érzékeljük: minden az Ő jelenlétében történik. Sok helyről gyűltünk egybe, de az ünnepelt Jézus, a mi Megváltónk volt, aki elküldte szelíd, szerény szolgáját, hogy a mi lelkeinket csendes vizekre terelgesse. Ezt erősítette meg igehirdetésében Gergely István testvér is az Ézs 52:7-10 alapján. Jelezte, hogy jöhetnek gondok, meg nem értesek, de ha a pásztor Istentől kapja az üzenetet, tud szabadulást, békességet hirdetni és örömhírt hozni a nagy próbák idején is, élő beszéd vagy ének formájában.

Mike József lp. bizonyágtételét hallgatva megmozgatta szívünket az Úr. Csodálattal töltött el, hogy hatalmas Istenünk van, aki nagy dolgokra képes és elképzeléseinken felül munkálkodik. Látva a családot, a 3 kisgyereket elgondoltuk, hogy Belényes nem Brassó (a jövőt illetően), de a mi Urunk a legelhagyatottabb faluból való gyerekeknek is tud „fényes jövő”-t biztosítani.

A beiktató bizottság kinyújtott kézzel áldotta meg az új pástort, Isten kezébe helyezve őt, hogy szolgálata a Szentlélek kenetétől átitatva történjen. A köszöntések által mindenki szeretetét, támogatását, jókívánságait igyekezett tolmácsolni. Az ünneplés szeretetvendégséggel folytatódott, ahol a testvérek beszélgethettek, ismerkedhettek, jól érezték magukat...

Mike József egy szép ajándékot is hozott a körzetnek: mint alapító kar-nagy, bemutatta a Brassói Hozsánna Ifjúsági Kórust. Kell a Fény! volt az esti koncert címe, amely valóban lángra gyújtotta megfáradt lelkünket. Nagyon sokan jöttek el a városból és a környékről. Hullott az Ige-mag énekek, bizony-

ságtévések által. Mi is bekapcsolódunk az éneklésbe, s együtt szárnyaltunk a kórossal a menny felé. A záróima után szívünkben új tervekkel, elhatározásokkal indultunk haza: Szeretnék én lenni az az ember, aki jó hírt visz gondokkal teli embertársainak, és világít elsötétedett környezetében, mert Isten fénye utat mutat számára a sötétben. Már van pásztorunk, s ha egymás kezét fogva elindulunk, nagy dolgokat vihetünk végbe – a betegek meggyógyulnak, a lelki halottak feltámadnak, az ördögök menekülnek, mert Jézus, aki a szívünkben él, Ő fog cselekedni általunk.

Boros Gyöngyi, Belényes

VII. KELEK

A 7. KELEK találkozót Békéscsabán tartottuk október 10-12 között, amelyen körülbelül 15 lelkipásztor és presbíter jelent meg. Az imaházhoz érkezőknek szeretetteljes fogadtatásban volt részük. Pénteken délelőtt 10-kor kezdtünk Matúz József gyulai lelkipásztor imabuzdításával (Filemon 17-21, Pál szeretetteljes lelkipásztori lelkülete). Ezt dr. Giorgiov Adrián lp. előadása követte a lelkipásztor hatékony lelkigondozói szolgálatáról. „Érdemes családrendszerekben gondolkodni, mivel a gyülekezet egy nagy család, tagjai pedig külön-külön rá kell legyenek kötve a fő energiaforrásra, Jézusra.” Ebéd után megbeszéltük az előadást. Az esti közös istentiszteleten dr. Vass Gergely lp. hirdetett ígét (1Móz 3., – a bűn rombolása mindenre kiterjedt átok

alá sodorva mindent, a megoldás Jézus Krisztus), majd minden lelkipásztor egy gondolat erejéig köszöntötte a jelenlévőket. A szombat reggeli áhítaton Kiss Tibor helyi lp. buzdított imára az ApCsel 27:33-38 alapján (Pál a vihartól megtépázott hajón lévőket evésre inti, kijelentve megmenekülésüket). Ezután a lelkigondozás gyakorlati vetületeiről beszélgettünk. Végül röviden beszámoltunk az elmúlt időszak örömeiről, nehézségeiről, majd csoportokban imádkoztunk egymásért.

Vasárnap hét erdélyi lelkipásztor szolgált igehirdetéssel a magyarországi gyülekezetekben, a helyiek beosztása szerint. Imádkozzunk, Isten Igéje ez alkalommal se térjen vissza üresen.

János Levente lp., Feketegyarmat

TEOLÓGIAI ÉRTESÍTŐ

Szeretettel köszöntjük az olvasókat. Isten kegyelméből elkezdtük az új tanévet, amelyet a hosszú nyár után már vártunk is. Viszont változásokkal is szembe kell néznünk, kezdetben ezeket egy kicsit nehéz megszokni. Négy teológiai hallgató (Bányai István, Borzási Csaba, Győrfi Elek Tóbiás és Kiss Lehel) a nyáron befejezte tanulmányait. Nélkülük más volt ez a kezdés, de Isten megáldott minket egy új hallgatóval a nappali tagozaton: Tóth Róberttel. A levelezői tagozaton három diák indult: Petyár Lóránd (Nagyvárad), Rusu Sándor és Vajda Miklós testvérek

(Gernyeszeg). Folytatja tanulmányait a levelezői tagozaton Simon András lp. (harmadéves), Balogh Gábor (Nagyszalonta) és Papp László lp. (ők ketten másodévesek). Annak ellenére, hogy csak öten vagyunk a nappali tagozaton (és hála Istennek egyre többen a levelezői tagozaton) a keresztről szóló beszédnek ugyan olyan nagy ereje van. Hitünk és reményünk, hogy Krisztus erejében növekedve hirdetni fogjuk az ő igéjét. Kérjük a testvéreket, hogy ilyen gondolatokkal hordozzanak imáikban minket
Összeállította: Deák Zsolt, harmadéves hallgató

Közös kép az Emanuel egyetem kápolnájánál. A képen lévők névsora: Hátulsó sor balról jobbra: Deák Zsolt, Vajda Miklós, Papp László és Dóczi Tibor; első sor: Tóth Róbert, Balogh Gábor, Tencuț Zoltán és Simon András.

Bizonyságtétel

Vajda Miklós

Református családban születtem, szüleim csupán vallásos emberek voltak. Hat éves voltam, amikor egy súlyos balesetet szenvedtem és kevés esélyem volt az életben maradáshoz, de úgy látszik, hogy Istennek terve volt velem. Kisiskolás koromban jártam vallásórára, ahol hallottam Isten csodálatos dolgairól és Jézus Krisztusról. Tizennégy éves koromban konfirmáltam. Sajnos ez a hitvallás hamis volt, mert nem vettem komolyan, Jézus Krisztus csak elmélet volt számomra és nem Élet.

Ahogy telt az idő egyre inkább a káros szenvedélyeim irányítottak: cigaretta, alkohol, paráznaság. Szégyellem, de szinte minden bűnt megpróbáltam, loptam is, másokat becsaptam. Isten azonban annyira

szeretett, hogy a bűn útján megállított olyanképpen, hogy megengedett számomra egy emberileg nézve gyógyíthatatlan betegséget. Egy évnek kellett eltelnie ahhoz, hogy meggyőződjek arról, itt már emberek nem tudnak rajtam segíteni. És akkor történt a nagy csoda, Jézus Krisztus a karjaiba vett, mint a pásztor a megsebzett bárányt, s csodálatos módon meggyógyított.

Azután azt kérdeztem Istentől: Uram, hogy köszönjem meg ezt neked? A válasz ez volt (a gondolataim ihletése által): „vasárnap menj el a templomba, majd ott beszélgetünk”. Az igehirdetés a gadarai ördögös meggyógyításáról szólt. A Szentlélek mintha súgta volna, hogy ez nekem szól. Ekkor sírtam, mert fájtak a bűneim. Nemsokára nyilvánvaló lett számomra, hogy Jézus Krisztus többet

tett értem, nemcsak testileg gyógyított meg, hanem lelkileg is. Megértettem, hogy ő szenvedett és helyettem halt meg a kereszten. Hogyan tudjam ezt neki megköszönni? Ő így válaszolt: „Eredj el a tiedhez és mondd el nekik, mily nagy csodát tett veled Isten!” Nem is szeretnék másról beszélni, csak arról a nagy csodáról, amit tett értem az én drága Megváltóm.

Vágyam az, hogy Krisztus általam is felmagasztaltassék, ezért Pál apostollal vallom: „Még az életem sem drága nekem, csakhogy elvégezhessem az én futásomat örömmel és azt a szolgálatot amelyet vettem az Úr Jézus Krisztustól, hogy bizonyságot tegyek az Isten kegyelmének evangéliumáról.” (ApCsel 20:24) Istentől kérem ehhez az erőt és a bátorságot.

Hálaadó ünnep Szilágyballán

Teológiai éveink idején áldásosak azok az alkalmak, amikor együtt szolgálhatunk és tapasztalhatjuk meg Isten áldásait. Ezért, nagyon lelkesedtünk, amikor a ballai testvérek meghívtak minket november 16-ra, hogy együtt örvendezzünk és adjunk hálát a mi Atyánktól kapott javakért. Dóczi Tibor testvérünk nem tudott velünk tartani, mivel elígérkezett Szalárdra, ahol szintén hálaadó napot tartottak.

Öröm volt látni, ahogy jóval a kezdés előtt érkeztek meg a testvérek az új épületbe vágyakozva Isten jelenléte után. Imára buzdított Tóth Róbert és egy helybeli testvér a Jn 3:3 alapján; a bibliaórát Szabó Szilárd tartotta meg 2Pt 1:12-21-ig terjedő versekből; az istentisztelet alkalmával pedig Tencuț Zoltán szolgált az Lk 17:11-19 alapján. Felemelő érzés volt Istenhez közeledni imáinkban, áldásos volt hallgatni a testvérek hozzászólásait a bibliai ígérethez és szívünkbe zární az igei üzenetet. Délután változatos programunk volt.

Közös kép Szilágyballán, balról jobbra: Tencuț Zoltán, Deák Zsolt, Szabó Szilárd, Tóth Róbert és Király Tibor lp.

Tóth Róbert Szilágypanitban szolgált Király Tibor testvérrel, a többi hallgatók a ballai fiatalokkal voltak együtt. Az alkalmat ismerkedésre, éneklésre, biznyságtételekre és imádkozásra használtuk fel.

Az esti istentisztelet ünnepélyes hangulatában Deák Zsolt szolgált az

5Móz 8. alapján, azt követően biznyságtételek hangzottak el és költemények, énekkari és zenekari számok a helybeli testvérek részéről. Felejthetetlen és áldásokban gazdag napban volt részünk, amiért hálások vagyunk Istennek és a ballai testvéreinknek.

Egy tanév két félévből áll, félévenként pedig két hetet szoktunk a levelezős diákokkal együtt tölteni. Az egyik hét a leckék leadására, míg a másik hét a tanultak felmérésére van szánva. Egy ilyen tanítási héten készült az Emanuel egyetem közös kápolnai alkalmá után a bal oldalon lévő fotó.

Minden csütörtökön Nagyváradon a belvárosi gyülekezetben szoktunk imára buzdítani. Havonta egy hallgató a Betlehem gyülekezetben hirdet ígét. Többen vállalunk szolgálatot a nagyváradi roma gyülekezetben, Szalárdon, Csátáron és Kerekiben. Az évközi legációk beosztás szerint havonta két vasárnapot töltünk a köv. gyülekezetekben: Deák Zsolt – Diószeg; Dóczi Tibor – Fugyi; Szabó Szilárd – Nagyvárad (belvárosi); Tencuț Zoltán – Rogériusz; Tóth Róbert – Biharpüspöki.

Bemutakozás

Tóth Róbert

1986. november 20-án születtem Varsolcon, a család második gyermekeként. Kegyelemnek tartom, hogy gyermekkoromtól hallhattam Isten ígét a gyülekezetben és nagyszüleimtől is, akik rendszeresen tartottak reggeli és esti áhítatot.

13 évesen kezdtem levelezni a Baráti-Missziós-Szolgálatnál, egyre többet olvastam a Bibliát, szomjúsággal az ige után. Egyszer gyülekezetünkben szolgált Nagy Károly testvér, ott elhatároztam, hogy én is Jézust követem, de még nem adtam át életem irányítását teljesen. Önerőből igyekeztem élni a hívő életet, de képmutatón az emberek felé.

14 éves koromban vonzódást éreztem a lelki munkára, jöllehet még nem volt igazi megtérésem. 2002-ben egy evangélizációs estén a Gazdag és a Lázár példázata által Isten megláttatta velem bűneimet. Imában kértem Isten

bocsánatát, és a szívem megtelt békességgel, örömmel, hálával. Jézus Krisztus személyes barátom és tanácsadóm lett. Bemerítem 2002. augusztus 11-én volt Varsolcon Nagy István lelkipásztor által.

Az Úr indított, hogy kezdjem el a gyülekezetben a vasárnapi iskolai tanítást. Aztán a testvérek megbíztak imaórávezetéssel is. Isten úgy vezetett, hogy jelentkezsek a zilahi hétvégi bibliaiskolába, 2004-06 között ott tanulhattam, ezalatt sok lelki áldást kaptam és megújultam.

2005-ben értettem meg, hogy Isten a lelki munka végzésére hív, a testvérek is bátorítottak, hogy jelentkezsek a teológiára. Türelemesen vártam az Istentől elrendelt időt, eközben Isten a szolgálatra való elhívást többször megerősítette bennem. A nyár végén jelentkeztem a felvételire, és örülök, hogy ősztől elkezdhettem a tanulmányaimat.

A vágyam az, hogy Isten kezében hasznos eszközz legyek és életemet alárendelem az Ő akaratának, hogy tudjon használni munkájában: „Uram, Istenem! Sok csodás tervet vittél véghez értünk, nincs hozzád fogható. Szeretném hirdetni és elmondani, de több annál, amit fel tudnék sorolni.” (Zsolt 40:6).

BEMERÍTÉSEK

Október 12-én bemerítési ünnepünk volt az **ÁKOSI** roma gyülekezetben. Igét hirdetett dr. Floyd Parker, sokunk által ismert dél-karolinai lelkipásztor a Lk 19:1-10 alapján, tolmácsolt Kovács Barna. A bűnnel beszenyvezett kicsi ember soha nem képzelte, hogy Jézus észreveszi, de meglátta...észrevesz téged, engem... hangsúlyozta testvérünk. A szatmárnémeti gyülekezetből egy énekcsoport szolgált, valamint az ákosi testvérek is énekeltek. A három fehérruhás rövid bizonyágtétele után a bemerítést Szűcs Sándor testvér végezte, kézzel imádkoztak gyülekezetünk lelkipásztorai Szűcs Sándor, Vékás Zoltán valamint Nagy Kasza Lőrinc felavatott vén. Imádkozzunk, hogy még sokan megismerjék az Urat a telepen és a faluban, terjedjen az Isten országa. *Vékás Zoltánné*

Ákosi bemerítés (balról jobbra) Szűcs Sándor lp., Hatvani Mónika, Réműves Berta, Leleci Olga, Vékás Zoltán lp., a fehérruhások mögött: Floyd Parker lp.

Bemerítési ünnepet tartottunk a **BAGOSI** gyülekezettel augusztus 31-én. Az esemény nagy örömet jelentett a négy fehérruhás fiúnak, a fotón (balról jobbra): Kincses Gedeon, Molnár Barna, Józsa Sándor, Jankó Efraim, de nem csak nekik, hanem szüleiknek és az egész gyülekezetnek is. Isten igéjét Simon József lelkipásztor testvér hirdette. Mindannyiunk kívánsága az, hogy a Jóisten, aki megváltotta őket, tartsa meg az új tagokat velünk együtt az ő kegyelmében. *Sz. P.*

MAGYARGOROSZLÓ – Jeles nap volt szeptember 14-e a magyargoroslói gyülekezetben. Miközben kinnt ragyogó napsütésben búcsúzott a szeptemberi nyár, bent a zsúfolásig megtelt teremben 13 fehérruhás tett vallást hitéről, engedelmeskedve az Úr parancsának. A fehérruhások és a népes gyülekezet előtt Bándi Sándor lelkipásztor testvér által szólt az

ige, a bemerítést a körzet lelkipásztora Király Tibor testvér végezte. Az új tagok Ilyés Enikő, Ilyés Zsuzsa, Barnuti Krisztina, Bántó Andrea, Bartha Boglárka, Bartha Norbert, Fekete Gedeon, Fekete Szabolcs, Ilyés Barnabás, Domokos Tamás, Domokos Szilárd, Gál Zoltán és Békefi Alfréd. Az Úr nevelje, erősítse és tartsa meg őket. *Domokos Ernő*

A goroslói bemerítkezők balról jobbra, ülő sor: Ilyés Enikő, Ilyés Zsuzsa, Király Tibor lp., Bántó Andrea, Barnuti Krisztina, Bartha Boglárka. Álló sor: Fekete Szabolcs, Domokos Szilárd, Bartha Norbert, Fekete Gedeon, Ilyés Barnabás, Domokos Tamás, Békefi Alfréd, Gál Zoltán.

Örömnépre gyűltünk össze **KÖVESDEN** szeptember 21-én, amikor két fehér ruhással és a mennyi sergekkel együtt ünnepeltünk. Kiss Lehel és Creț Ionel tv-ek buzdítottak imádságra. Az örömménetet Tóth Attila lelkipásztor Szászrégenből a Róm 6,1-11 alapján hirdette. A bemerítést Péter István helybeli lelkipásztor végezte. Felemelő volt a Sarmaság-Nagyfalu-Erked összevont ifjúsági énekenekar szolgálata. Kegyelmi légkörben mondták el a fehér ruhások személyes biznyságtévüket. Erdei Erika, Balog Évike keresztyén háttérből jöttek. A tavaszi evangélizáló alkalommal nyitotta meg az Úr szívüket és új életüket, döntésüket a bemerítés által is megvallották. A közös ebéd után a zenekar dicsőítette az Urat a kastélykertben, hívogatva a délutáni hálaadó-evangélizáló alka-

lomra. Isten iránti hála buzdított Bányai István, Kiss Lehel és sok önkéntes biznyságtévő. Az Úr tartsa meg népe között fiatal plántáit! **PI.**

KOVÁSZNA – Isten jóvoltából június 15-én érkezett el az idő arra, hogy azok a roma testvéreink, akik a roma misszió keretén belül átadták a szívüket az Úr Jézus Krisztusnak, nyilvánosan is vallást tegyenek a hitükről bemerítés által is engedelmeskedve Megváltónk parancsának. A gyülekezet terme egy kettőre megtelt érkező vendégekkel Bibarcfalváról és környékéről, Zaboláról, Páváról, Kovásznáról – főleg roma érdeklődőkkel. Az imaórán Dan László testvér szolgált (Ézs 55:6), ezt követően Kőszegi Dániel testvér hirdette Isten ígét (Jn 4.). A közös énekekben a szentgyörgyről érkezett fiatalok vezettek nagyon szépen. Az íghirdetés után Fejér Sándor testvér (kovásznai magyar bapt. gyűl.) felavatott vén és a roma misszió alkalmazottja kérdezte ki hitükről a fehér ruhásokat, akik számszerint öten voltak: *Bálint Ibolya – Felsőráton, Bódi Magdolna – Torja, Furus Imre és Juliánna – Zabola, valamint Gerebenes Vilma – Páva.* A bemerítési

szertartást a meghatódottságtól sokan sírva nézték végig. Az átöltözés ideje alatt Cséki Barna testvér, a bibarcfalvi baptista gyülekezet tagja, felavatott diakónus és a roma misszió munkatársa szólította meg Isten ígétből a vendégeket. Ezután a bemerítésnek helyet adó román baptista gyülekezet lelkipásztorja, Santoiu Viorel testvér buzdított a misszióra. Ezek után kézzel imádkoztak a jelenlevők az újjonnan bemerített tagokért: Cséki Barna, Dan László, Kőszegi Dániel, Fejér Sándor és János Csaba (a kovásznai magyar baptista gyűl. pásztora). Az ünnepi istentiszteletünket úrvacsorai alkalommal fejeztünk be, amelyet János Csaba testvér vezetett. Reméljük, hogy a bemerített testvéreink által az Úr még sok roma embert megszólíthat. *A fényképen balról jobbra: Cséki Barna, Kőszegi Dániel, Bálint Ibolya, Gerebenes Vilma, Furus Juliánna, Furus Imre, Fejér Sándor és Dan László.*

SZILÁGYSOMLYÓ – Nagy örömmel és hálaadással gyűltünk össze ünnepésre szeptember 7-én a szilágysomlyói imaházban. Hisszük, hogy örömmünk összhangban volt a mennyország örömével, hiszen közösségünkben három fiatal (a fotón balról jobbra): *Székrenyes Máttyás, Deák Bernadett és Józsa Arnold Balázs* a bemerítkezésük által megpecsételték a Jézus Krisztusba vetett hitüket. Isten ígétét Simon József lp. testvér hirdette a 16. Zsoltárból, „a keresztyén hívő biznyságtétele” témával. Hisszük és kívánjuk, hogy az áldás amit nyertünk, hosszú távon befolyásolja életünket. **Székrenyes Pál**

Zenei újdonságok

Decemberben jelenik meg a brassói Hozsánna ifjúsági kórus és Mike József két új zenei felvétele. Az első címe: **Karácsonyi fénysugarak** és a kórusnak az elsőhöz képest sokkal érettebb hangzású karácsonyi albuma. A második pedig Mike Józsefnek a brassói búcsúkoncertjén készült audió és videófelvétel a **Szolgálat Útján** címmel.

Karácsonyi énekek

A bő 73 perces karácsonyi CD a János 1:9-ből meríti főgondolatát: „Az Ige volt az igazi világosság, amely megvilágosít minden embert: Ő jött el a világba.” Ezt az egész Bibliát átszövő témát 24 ének, a címadó Lukátsi Vilma vers és számos igei idézet segítségével járják körbe a közreműködők, bekapcsolódásra hívva a kedves hallgatót is. A zenei stílust tekintve, színes ének-csokrot állítottak össze ismét a brassói fiatalok, a Jézus által említett gazda jó példáját követve, „aki újat és őt hoz elő éléskamrájából”.

A búcsúkoncert rögzítése

A 2008. június 15-én tartott brassói búcsúkoncertet egy DVD, valamint két

CD örökíti meg videó, illetve audió formában. A közel kétórás zenei szolgálat 24 saját, vagy saját feldolgozású ének segítségével összegzi a szerző Brassóban töltött tíz évének üzenetét, a HIK közreműködésével.

A felvétel háttere

A DVD, illetve dupla CD borítóján, a HANGOLÓ-ban a felvétel háttéréről

és céljáról ez olvasható: *Szolgálat útja* a címe annak a Túrmezei Erzsébet-versnek, amelyet elsőként zenésítettem meg a '90-es évek elején. Ezt az első ilyenzerű megnyilatkozást aztán újabb dalok követték – mérföldkövei annak az útnak, amelyen Isten elindított, amikor 16 évesen átadtam neki az életem. Már induláskor sejtettem, hogy a rám váró szolgálatok eszköztárában a zenének fontos helye lesz.

Szolgálat útja címmel jelent meg az első Mike Duó-album is, '93-ban. A felvétel zenei rendezését jobb híján nekem, az album „zöldfülű” megálmodójának kellett végezni. Abban az időben Isten épp arra tanítgatott, hogy nemcsak látványos módon lehet őt szolgálni, hanem háttérből is. Még a saját dalaimat is más kellett, hogy felénekelje a lemezre, mert krónikus hangszalag-gyulladásom miatt képtelen voltam rá. A másfél évig tartó kényszernémaságban megértettem: Istennek nem az a fontos, hogy mim van, vagy mit tudok tenni érte, hanem, hogy ki vagyok és milyen mély a hozzá fűződő kapcsolat. Ezért azt mondtam neki: Uram, mindegy, hogy hangtalanul, vagy tele torokkal énekelve, de teljes szívemből neked akarok élni! – És fokozatosan elkezdett visszajönni a hangom.

Miután megnősültem, Isten meggyőzött minket arról, hogy tanulmányaim befejezése után közös *utunknak* Brassó felé kell kanyarodnia, a ránk bízott *szolgálat* pedig a barcasági magyar fiatalok Krisztushoz vezetése, nevelése, pásztorlása.

Szavak és tettek mellett a zene valóban hatékony eszköznek bizonyult ebben a munkában. Erről nemcsak a menet közben született énekek, zenei feldolgozások vagy az ezekről készített felvételek tanúskodnak, hanem az Isten kegyelméből megváltozott fiatal életek is. Sok áldásban, kedves élményben volt részünk e bő tíz év alatt. Itt születtek gyermekeink, itt kaptuk Istentől ajándékba nevelt lányunkat, és itt nőttek fel a koncerten közreműködő énekesek és zenészek is.

2008 nyarán befejeződött *szolgálatunk útjának* brassói szakasza, Isten új helyre, Belényes környékére hívott. E jeles mérföldkőnél megálltunk, hogy egy estét töltsünk azokkal, akikkel a brassói évek alatt kapcsolatba kerültünk, akik felé valamilyen módon szolgálhattunk. Az út mentén született dalaim és énekfeldolgozásaim közül válogattam egy csokorra valót a búcsúkoncertre. Azért imádkozom, hogy miközben hallgatod ezt a felvételt, nyerj bátorságot te is az elindulásra vagy továbblépésre a *szolgálat Útján*.

A felvételek elérhetőségei

A karácsonyi CD ára 15 lej.
A búcsúkoncetról készült DVD 30 lej,
a dupla CD ára pedig 25 lej.
Kaphatók, vagy megrendelhetők a következő helyeken:
Brassó: Borzasi Dávid
(david.borzasi@gmail.com)
Belényes: Mike József
(mike.jozsef@yahoo.com)
Kecskemét: Mike Sámuel
(mikesamuel4@yahoo.com)
Nagyvárad: Bányai Emma, az
RMBGySz székhelyén

Előkészületben

Kottás füzet a Mike Duó dalaival és énekfeldolgozásaival (dallam, zongora kíséret, gitár akkordok, egyéb hangszer szólamok, vokálok, kórusbetétek)
2-3 Hozsánna lemez, köztük egy pünkösdi, az *Ünnepnapi énekek hétköznapiakra* c. sorozat részeként.

Mike József lp., Belényes

A szeretet:

kiválaszt, megszólít,
megtart és elenged,
de soha nem sajátít ki,
legfeljebb örömmel elfogadja,
ha önként csak neki
ajándékozod magad.

Szöveg és grafika: Simon András

Kapni néha nehezebb

Az életnek addig van értelme, amíg az ember szeretetet tud adni – és ami annál sokszor nehezebb: képes a szeretetet elfogadni is.

Van, amikor a szeretet apró kis gesztusainak elfogadása nagyobb tett, mint önzetlenül adni.

Amikor szeretetet adunk, akkor – mint kezdeményezők – az erő pozíciójában érezzük magunkat, s gyakran nem teszünk mást, mint szolid öntudatossággal nyugtázzuk lelki nagyságunkat.

Akkor viszont, amikor a telítettségnek ebben az emelkedett állapotában valaki hangtalanul hozzánk simul és rongyos kis tarisznyájából szeretet-morzsákkal kínál, meghökkenünk. Hirtelen kiesünk a nagyság szerepéből és zavartan szembesülünk az új helyzettel: Nem tündökölhetünk egyedül a szeretet ingyenkehéjének konyhafőnöki szerepében. Most minket is étellel kínálnak. De hát erre nekünk semmi szükségünk sincsen! – zsörtölődünk a valaki morzsáit lefitymálva. Hiszen mi praktikusán, megszervezetten, hatékony nagyüzemi módon osztjuk a szeretetet a rászorulóknak. S lám, most a sor megakad, a sorban állók türelmetlenkednek.

De a valaki nem tágít.

Csak áll, és már-már könyörögve kínálja felénk elfogadásra apró kis szeretet-morzsáit.

S akkor meg kell látnunk, hogy szeretete nem elsősorban nekünk szól. Az életben maradáshoz neki van szüksége arra, hogy adjon, mert léte ebben az elfogadottságban nyeri el értelmét.

Valakitől szeretetet elfogadni annyit jelent, mint megerősíteni őt élete értelmében.

Áldott ünnepeket kívánnak a szerkesztők!

Ember a békemezőn

Ha az Úr akarja és élünk, karácsony első napján a *békesség* lesz az igei üzenetek (egyik) kulcsszava. A béke mezején nem könnyű munkálkodni, és sokszor kevés sikerrel jár. Példának hoznám a 90 évvel ezelőtti békekövetek történetét. 1918. december 6-án (napra egybeesik a mi szilágyperecseni konferenciánkkal) 20 tagú egyházi küldöttség indult Budapestről, közülük ketten baptisták voltak: Csopják Attila és Scheffer Reinhold. Emlékiratokat vittek Svájcba és Hollandiába, hogy majd Wilson és Lloyd George elnökökhöz juttassák el. (A békekonferencia főemberei mindketten buzgó protestánsok voltak, D. L. George baptista.)

„Népek tengere zúg, az emberek tanács-talanok. Országok omlanak össze, és új országok akarnak képződni.” – írta az akkori Békehírnök. A háborúnak már vége volt, következtek a béketárgyalások. Úgy tartják, David Lloyd George érdeme, hogy a békeszerződés nem lett rosszabb (nekünk magyaroknak), mint amilyen lehetett volna. (Forrás: *Baptisták az első világháborúban.*)

Köszönjük íróinknak a közreműködést!

„Vigyünk máskor is 16 oldalas lapot (és azon belül nyolc oldalt színesben), ez a terjedelem a nyomtatásban és az utómunkálatoknál előnyösebb” – tavaly ilyenkor tették ezt az ajánlatot a nyomdász kollegák. Megörültünk a lehetőségnek, de meg is ijedtünk, hogy vajon bírjuk-e minden hónapban a plusz négy oldalt? Örülünk, hogy ez sikerült. Nem a mi érdemünk. Az önkéntes tudósítók, a vezércikk és igei üzenetek íróinak segítségével tudtunk egyharmadnyi anyaggal többet adni az olvasóknak. A közreműködést ezúton is nagyon szépen köszönjük!

Ünnepre „hangolás”

Az ünnep előtti sürgölődésben is kell(ene) a csend, hogy menjen a munka és méltó legyen a készülés – a Békefejedelem elé. Segít ilyenkor (is) a szép szó, a szép dallam. A Vox Nova baptista férfikar Erdélyben járt az idén. A *Béke trónol Isten szenthegyén* c. albumuk többsége karácsonyi ének, a befejező (címadó) szám különösen megragadó. Mennyi mindent is jelent, hogy a prófétai vízió karácsonykor beteljesedett! Áldott ünnepeket kívánunk! (Sz.L.)

Béke trónol Isten szent hegyén,
nincs láрма, harci zaj.

Béke trónol Isten szent hegyén,
megszűnt próba és vihar.

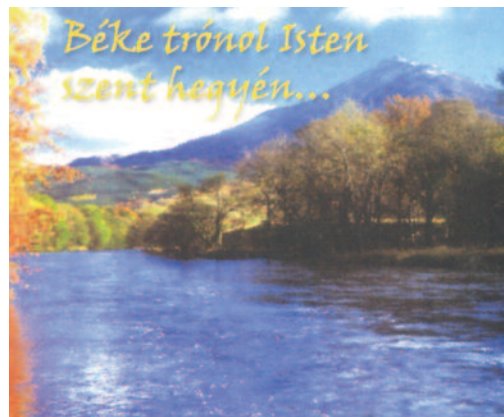
A báránynak nem tör a vad,
a medve sem tombol.

Egy gyermek őrzi őket
és éneket dúdol.

A párdúc a szalmán él,
a kis gida ott nem fél.

Nem dül háború,
egy kisdud áll őrt bátran, mint vezér,
az Úr Isten szent hegyén.

(Anna Laura Page)

Október 21-én kísértük utolsó útjára **id. Balázs József** testvérünket Székelykocsárdon. József testvérünk, kicsivel több

mint egy éve fogadta el Jézus Krisztust személyes Megváltójául, és miután hitét megpecsételte a bemerítés vizében is, hűséges tagja lett a Marosújvári gyülekezetnek. Súlyos betegségéből, október 19-én, 70 éves korában ragadta ki az Úr. Temetésén a vigasztalás ígét Püsök Dániel hirdette a Lk 16,19-31, valamint a Jn 14,1-6

alapján. Kívánjuk, hogy Mennyei Atyánk vigasztalja meg a gyászoló családot és gyülekezetet. **P.D.**

Az érszőlősi gyülekezet tagja, **id. Lukács Károly** 62 éves korában, hosszas betegség után, július 17-én haza költözött Teremtő Urához. Testvérünk már fiatalon elfogadta Krisztust Megváltójának, 38 év házassága alatt Isten két gyermekkel és két unokával áldotta meg családját. A gyászistentiszteleten, a Zsolt 40:12,13 alapján Bándi Sándor és Veress Efraim lelkipásztorok hirdették a vigasztaló üzenetet. A nagy számú végtisztességet tevő család és ismerősök mellett a helyi gyülekezet énekkara szolgált alkalmi énekkel, befejező mozzanatként pedig együtt énekeltük el testvérünk egykori kedvenc énekét Ó, jöjjön el, Urunk a Te országod! (HH. 599). Emlékét sokáig a szívünkben hordozzuk, gyászoló szeretteinek pedig a mi drága Megváltónk vigasztalását kívánjuk. **Borzás Edina**

Szomorú szívvel kísértük utolsó útjára augusztus 29-én Kolozsváron **özv. Ketesdi Juliánna** testvérnőt, akinek az Úr 81 évet ajándékozott. A gyülekezettel együtt jólesően emlékeztünk testvérnőnk szeretetére, buzgóságára az Úr és a testvérek iránt. Szerénysége, szolgálatkészsége, vendégszeretete közismert volt mindenki számára. Két leánya – Júlia (Bokor Barnabásné) és Irénke – mellett a Házsongárdi temető kápolnájában jelen volt a népes rokonság, a gyülekezet nagy része, valamint sok barát, ismerős, szomszédok. A kápolnánál a kolozsvári gyülekezet lelkipásztora Bálint Pál testvér hirdette a vigasztalás üzenetét, a sírnál Rajna Ottó lp. szólt a feltámadás reménységéről. A gyülekezet énekkara szépen szolgált Papp László testvér vezetésével. Istenbe vetett hittel reméljük, hogy az örökkévalóságban a Bárány királyi széke előtt majd újból találkozunk! **A gyászoló család.**

Temetések Magyarremetén

Gergely Mihály testvért 81 éves korában szólította haza az Úr, temetése ez év február 6-án volt. Igét hirdetett Szigeti Ferenc református lelkész és Elekes József, a helybeli gyülekezet lelkipásztora.

Március 20-án **id. Lőcse János** testvért kísértük utolsó útjára, akit 87 évvel ajándékozott meg Isten. Temetésén szolgáltak: Bodor Sándor lp., id. Szabó Mihály ny. lp., román nyelven Daniel Burzan és Elekes József lp.

id. Béládi Imre testvér 82 éves korában távozott az élők sorából. Temetése március 27-én volt. Igét hirdetett Lukács Sándor és Elekes József lp.

Augusztus 4-én temettük **Bakk Margit** testvérnőt, aki 84 évet kapott az Úrtól. A gyászistentiszteleten igéi üzenettel szolgáltak Mike József és Elekes József lelkipásztorok. Istenünk vigasztalását kívánjuk a gyászolóknak. **E.J.**

Margittán 2007. december 1-én kísértük utolsó útjára **Borha Emma** testvérnő. Gondviselő Istenünk 81 évvel ajándékozta meg. Noha testvérnőnknek nem voltak gyermekei, idős éveit nem kellett egyedül töltenie, mert a gyülekezetből egy család elvállalta gondozását. A gyászistentiszteleten Horváth Ferenc lelkipásztor hirdette a vigasztalás ígét. A margittai énekkar és zenekar is szolgált a temetésen.

Augusztus 12-én volt **Kása Gyula** temetése Margittán, akinek Isten 68 évet adott a földi létben. Fiatalon újszövetségi bemerítésben részesült, gyülekezeti tagságát azonban nem gyakorolta. A család és a rokonság kérésére baptista szertartás szerint volt a temetése. A népes rokonság és a nagyszámú hallgatóság részére Borzasi Gyula és Horváth Ferenc lelkipásztorok hirdették Isten ígét. A gyászistentiszteleten szolgált egy alkalmi énekkar is, mely a rokonokból és margittai gyülekezeti tagokból állt össze.

Fájó szívvel, de Isten akaratában megnyugodva kísértük utolsó útjára **Ferenczi Gyöngyvér** testvérnőt, akit 42 évesen szólított

az örök hazába a mennyei Atya. Testvérnőnk életé teljében érte a halálos betegség. A több hónapig tartó orvosi kezelés alatt türelemmel és békességgel viselte betegségét. Bizott gyógyulásában, ám Isten úgy rendelte, hogy azt ne a földi létben, hanem a mennyei hazában nyerje el. A margittai gyülekezet egy kedves,

szolgálatkész tagot veszített testvérnőnk elköltöztetésével. A gyászistentiszteleten népes hallgatóság előtt Bándi Sándor és Horváth Ferenc lelkipásztorok hirdették a vigasztalás ígét. Szolgált a margittai énekkar és zenekar, valamint alkalmi szavaltok is elhangzottak. Elhunyt testvérnőnk gyászoló özvegyének és gyermekeinek Isten vigasztalását kívánjuk.

Pánya Margit testvérnőt október 31-én kísértük utolsó útjára a margittai temetőben. Testvérnőnk 70 évet kapott Istentől e mulandóság hazájában. A gyászistentiszteleten nagyszámú hallgatóság részére Fazakas László református lelkész és Horváth Ferenc lelkipásztor hirdették Isten ígét. A margittai gyülekezet fűvőskara is szolgált a temetésen.

Október 12-én szomorú eseményre került sor Nyüveden, utolsó útjára kísértük **Centye Ilona** testvérnőnk, aki 2 hónappal korábban ismeretlen körülmények között eltűnt otthonról. Testvérnőnk 80 évet élt itt e földön, immár idősödő korban fogadta el Jézus Krisztust személyes megváltójának és 1995 részesült újszövetségi bemerítésben. A gyászistentisztelet a háznál kezdődött református szertartás szerint Szigeti Ferenc lelkész vezetésével, majd az imaháznál folytatódott Albert István Zsolt helybeli lelkipásztor igehirdetésével és a temető kertben ért véget. A gyászistentiszteleten a tamási gyülekezet énekkara szolgált. Isten vigasztalását kívánjuk a gyászoló család és gyülekezet számára. **A.I.ZS.**

Az utóbbi időben négy testvért szólított haza az Úr a szilágyperecseni gyülekezet tagjai közül.

Szeptember 10-én Balla Barnát kísértük utolsó útjára, akinek az Úr 45 évet adott. A gyászos háznál az Igét Dakó Éva, kórházi lelkész és Mike Zoltán szilágysomlyói református lelkész hirdette, majd a Borzasi István helyi lelkipásztor szolgált a Lk 7:11-17 alapján, a naini ifjú feltámasztásáról. A temetőben Ézs 30:18-21 voltak a vigasztalás és megterésre szólítás ígéi.

November 6-án **Nagy György és Etelka** 50. házassági évfordulójáról emlékezett meg Mocsolyán. Csodálatos volt látni az idős házaspárt, ahogyan egymásért hálát adtak és visszaemlékeztek a megtett útra. Az 1Sám 12:22-23 ige alapján Budai Lajos zilahi lelkipásztor szolgált igével. Ezután megható versek, köszöntések következtek az unokák, gyerekek részéről. A gyülekezet előljárója, Rác Tamás köszöntötte őket, megköszönve hűségüket és kitartásukat a gyülekezet mellett. Az összejövetelt szeretetvendégség követte, amelyen az egész gyülekezet osztozhatott testvéreink örömeiben. **B.L.**

Szeptember 14-én **id. Kulcsár János** testvér temetésén vettünk részt, aki 86 évet élt. A halottas háznál népes gyászoló család vette körül a koporsót, ahol **id. Veress Ernő** a Zsid 9:27-28 igék alapján szólt az egyszer s mindenkorra elvégzett dolgokról, majd Borzási Pál, krasznai lelkipásztor az 1Móz 25:7-11 szerint hirdette az Igét. Az istentiszteletet a gyülekezet előljárója, Józsa Sándor vezette. A temetőkerben Király László, bonyhádi és dombóvári lelkipásztor szólt a Zsid 13:20-21 szerint.

Szeptember 19-én **Gergely Anna** temetése volt, akinek az Úr 80 évet ajándékozott. Az Ige Jel 21:1-8 és 22:1-5 alapján a mennyországról szólt, Borzási Pál lelkipásztor tolmácsolásában, majd a nyitott sír előtt 1Kor 15:1-11 a feltámadás reménysége ragyogott fel. Az istentiszteletet Balla Béla helyi diakónus testvér vezette.

Október 1-én **Sajtos Katalin** testvérnőt is hazaszólította az Úr, hosszú betegség után, 80 éves korában. A gyászoló háznál előbb a 2Tim 1:14 alapján Nagy Bálint református lelkész, majd az ApCsel 9:36-43 alapján Borzási István helyi lelkipásztor hirdette az Igét, ugyanúgy a temetőkerben, Jn 14:1-10 alapján. Az Úr vigasztalja meg a gyászolókat! **B.I.**

„Imé, áldásul volt nékem a nagy keserűség, és Te szeretettel kivontad lelkemet a pusztulásnak verméből, mert hátad mögé vetted minden bűneimet!” (Ézs 38:17). Ezzel az igével lehetne jellemezni **ö.zv. Kovács Ferencz** (volt kémeri lakos) közel 14 évi bénaságban eltöltött ágyhoz kötöttségét, aminek az Úr augusztus 14-én vetett véget. Időt kapott arra, hogy bűnei előtte forogjanak, és kegyelmet arra, hogy azokat őszintén megbánhassa és békességet nyerjen, betegségét pedig sok türelemmel tudja elviselni. Temetése Nagyváradon történt. A gyászistentiszteleten Simon József és Szabó László lelkipásztorok szolgáltak, az igehirdetések áldásaiért Gergely András és Molnár Miklós fohászkozott az Úrhoz. Testvéreink által Isten élő és vigasztaló üzeneteket küldött a résztvevőknek. A rogiuszi és a belvárosi gyülekezetből jött testvérek énekeikkel dicsérték az Urat, és fejezték ki együttérzésüket a gyászoló felé. **A gyászoló család.**

Szomorú szívvel, de Isten akaratában megnyugodva, gyült össze augusztus 18-án a gyülekezet testvérisége Marosújváron a városi temetőkerben, hogy hálát adjon Istennek **Sípos**

Sándor testvér életéért, akit az Úr 76 évvel áldott meg, valamint, hogy részvétét és szeretetét nyilvánítsa az elhunyt testvérünk családjá felé. Sípos testvér a marosújvári gyülekezet alapító tagja volt, és egyben a gyülekezet előljárója is, annak alakulásától 1994-től. Szolgálatát örömmel és rendkívüli hűséggel végezte mindaddig, amíg egészségi állapota megengedte. Életét két bibliaverssel lehetne jellemezni. Az első: „Légy erős és bátor. Ne félj, és ne rettegj, mert veled van Istened, az Úr” (Józs. 1,9). A második pedig: „A te házad iránt érzett féltő szeretet emészt engem” (Jn 2,17). A temetési istentiszteleten az igét Borzási István, Borzási Pál, Barabás Ferenc, valamint Püsök Dániel lelkipásztorok hirdették. Ugyanakkor rendkívüli élmény volt hallgatni a szilágy-perecsenyi gyülekezet fúvózenekarát, akik elkísérték lelkipásztorukat, Borzási István testvért erre az alkalomra. Imánk az, hogy Mennyei Atyánk vigasztalja meg elhunyt testvérünk gyászoló családját és gyülekezetét, és hogy töltsen meg Sanyi testvérünk megüresedett helyét a gyülekezetben új megtérőkkel. **P.D.**

Fájó szívvel vettünk búcsút – hitünk szerint csak egy időre –, a székelyudvarhelyi gyülekezet egyik kedves idős férfi tagjától, **Sándor András** testvértől, aki 80 évet kapott teremtő Istenétől. Hirtelen jött a betegsége és a hazahívó szó, de őt mégsem lepte meg, és nem volt felkészületlen rá, mert Megváltó Urának kezeibe ajánlta lelkét, amit utolsó napjaiban a kórházi ágyon ismét megerősített. Temetése augusztus 7-én volt Felsőboldogfalván. Vigasztaló igei üzenetet Boros Róbert és Simon András lelkipásztorok mondtak a Jn 10,6-10 és 1Kor 15,35-49 alapján. Hisszük, hogy előrement testvérünkkel találkozni fogunk a mennyben, ahol nem lesz többé elválás és halál. **B.R.**

Szeretet - kiadja a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége

410050 ORADEA, Berthelot u. 5. Tel.: +40-259-415 424 Fax.: +40-259-406 782 E-mail: rmbasz@rdslink.ro

Elnök: Gergely István. Felelős szerkesztő: dr. Vass Gergely. Szerkesztők: Antal Ferenc, Szilágyi László.

Szerkesztőség: 410050 ORADEA, Str.: Gen. H. M. Berthelot 5, ROMANIA Tel.: +40-259-418 221 E-mail: szeretet@rdslink.ro

A lap internetes változata a következő címen olvasható: www.rmbgysz.home.ro; www.magyarbaptista.com

A szerkesztőség fenntartja a jogot, hogy a kéziratokat szükség szerint átdolgozza.

Nyomtatás: Imprimeria de Vest, Oradea. A lap megjelenik havonta. ISSN 1223-4605

Vasárnapi iskolai tanítók konferenciája

Napsütéssel és harapnivalóval vártak bennünket a szilágyperecseni testvérek szeptember 13-án reggel. Közel 140-en vettek részt 33 gyülekezetből.

Imaáhitat, közös éneklés és ismerkedő játék után sor került Vass Gergely lelkipásztor előadására *Taníthatóság, a tanítók motiválása a tanulásra* címmel. Testvérünk felvázolta azokat a tényezőket, amelyek *taníthatóvá* (hit Isten ígéreteiben, hiányosságaink felismerése, tanítványaink szükségeivel való gyakori szembesülés) vagy *taníthatatlanná* (kényelmesség, elszigeteltség, túlzott elfoglaltság) tesznek bennünket. Tanulnunk kell Istentől (elsősorban) de egymástól is. Tananyagunk a Biblia mellett tartalmazza egyháztörténelmet, lélektant, magyar irodalmat, idegen nyelveket, illetant, informatikát. Záró gondolatként hangzott el a következő idézet: „*A legtöbb tanár úgy megy az órákra, hogy csak részben készült fel vagy egyáltalán nem. Ők olyanok, mint az üzenet nélküli hírnökök. Teljességgel hiányzik az erejük és a lelkesedésük*” (John Milton Gregory). Azért is nagyon fontos az üzenet átvétele a Tanítótól, mivel nem saját üzenetünk adjuk át.

Az első előadást egy kis kreativitáspróba követte. A tanítók tanulással, tanítással kapcsolatos szavakból, csoportokban verset, jelenetet, éneket, reklámot, pantomímot készítettek.

A második előadást Kui Enikő tartotta A gyermekek motiválása címmel. Három

kulcsszó köré csoportosítva volt az előadás: gyermek, tanulás és motiváció. A gyermek akkor tanul a legjobban, ha olyan légkört teremt a tanító, ami lehetővé teszi a gyermek számára, hogy a tanulás ne fárasztó munka legyen, hanem felfedezés, érdekesítő. Ez akkor lehetséges, ha a tanító maga is élvezzi az anyagot és személyiségével is magával ragadja tanítványait. Fontos, hogy a tanítás, amennyire csak lehetséges ne frontális legyen, hanem interaktív, bevonva a gyermekek egész lényét, minden érzékszervét. A gyermekek motiválásával kapcsolatosan először is tudnunk kell, hogy „*kódolva*” vannak a tanulásra – lásd beszéd, járás. Másodszorban szem előtt kell tartanunk a célok megfogalmazását, a tanulandó anyag közelítv, érthetővé tételét, megfelelő környezet megteremtését, szorongáskeltő ingerek megszüntetését, valamint személy-

re szabott feladatok megszervezését, a meglévő ismeretekből való kiindulást, mellyel újabb összefüggésekre mutatunk rá.

Finom ebéd és közösséggyakorlás után szemináriumok következtek. Folytatódott a gyermekek motiválásával kapcsolatos eszmecsere, ötletgyűjtés három csoportban. Az óvodáskorú gyermekekkel foglalkozó tanítók Mikló Jucikával, a kisiskoláskorú gyermekekkel foglalkozó tanítók Nagy Melindával és a tinikkel foglalkozó tanítók Kui Enikővel beszélgethettek egy csoportban.

Útravalót Budai Evódiától kaptunk, akin keresztül figyelmeztetett bennünket Isten, hogy vasárnapi iskolai tanítóként lelki szülőkké kell válnunk. Imádságunk, hogy tanítható, lelki szülőkké váljunk!

Sütő Magda Mária, VISZ-titkár

BIZONYSÁGTÉTEL

Építsük
együtt
az
Úr
házát!

„Valaki azért ti köztetek az ő népe közül való, legyen vele az ő Istene”, „és építse az Úrnak, Izráel Istenének házáat, ő az Isten, ki Jeruzsálemben lakozik” (Ezsd 1,3).

Kedves olvasó, tudod-e már, hogy Isten népéhez tartozol? Ha, igen, akkor Isten ígéje hozzád is szól. Legyen veled is az Úr, a te Istened úgy, amint azt már eddig tapasztaltad. Én hiszem, hogy ha Isten gyermeke vagy, akkor neked is volt átélése az Úrral. Amikor kérted, hogy segítsen meg, ő meghallgatott. Mikor hozzá kiáltottál ő megsegített. Kérted az erejét bizonyos helyzetben és ott volt veled. Ott volt a minden napokban melletted. Lehet, nem abban a formában segített, ahogy épp azt elgondoltad. Lehet, nem vette le azonnal a terheket amiket rád helyezett, de ő tudott rólad, akkor is. Ő ott volt veled, és ez biztató lehet a számodra.

Ő irányítja életed. Mersz-e bízni az Úrban? Bármilyenek az életkörülményeid, amiben épp vagy. Ott, ahol szolgálod az Urat, ő veled van. Azt a szolgálatot, amit Isten rád bízott, végezd hűségesen. Te is az Úr nagy seregéhez tartozol, részed van. Ő vezeti életed. Tudja az utad. Mindenkinek helye van e nagy csapatban. Hála az Úrnak, hogy szerte e világon vannak gyermekei és sokan lehetünk. Ő végzi az ő tervét, ő cselekszik ma is. Téged akar használni, engem is, mindenkit, mert ő szeret, ő mindenkit szeret. Éljük így az életünket, tudva azt, hogy ő szereti a körülöttünk élő embereket.

Lehet, épp téged akar Isten felhasználni arra, hogy elmond: Isten szereti azt az embert, akit jól ismersz, és látod mennyire szüksége lenne Jézus Krisztusra. Mondd el neki, hogy szereted az Urat. Kérdezd meg, nem szeretné-e elfogadni Jézus Krisztust személyesen? Imádkozz együtt vele. Építsük együtt az Úr házáat!

Gergely Czentye Emese, Nagyvárad